

Kamil Švelch - příběh jedné sušické pamětní desky

Tým: Lukáš Klíma, Václav Kubal, Dominik VINTR, David Koller

Škola: ZŠ T. G. Masaryka, Sušice

Pedagog: Mgr. Lukáš Mirvald

Pamětník: Kamil Švelch

Lukáš: Pan Kamil Švelch se narodil 17. prosince 1949 v Sušici. Byť se jedná o dobu nástupu socialismu, vzpomíná na své dětství celkem pozitivně.

00:13-00:46

Dětství bylo poměrně pěkné. I s ohledem na ty poměry, který tehdy existovaly. Nejvíc do těch deseti let, to už jsme potom byli takoví vnímavější. To už jsme sledovali politické dění. Poslouchali jsme Svobodnou Evropu. ... a nahrávali jsme si různou muziku Takovou trošku zakázanou. Ale do těch patnácti let to bylo dobrý a od patnácti do osmnácti to bylo nádherný.

Vašek: Pak přišel rok 1968. Čas plný očekávání a změn. Na sušické muzeum se opět montovala pamětní deska k výročí osvobození americkou armádou, a i pan Švech využil příležitost a řekl si, že je na čase lidem osvěžit fakt, že Sušice byla osvobozena právě Američany.

06:41-06:51

...tak jsem si říkal sakra, tady se má po dvaceti letech odhalovat pamětní deska americké armádě, tak by tam měla bejt americká vlajka.

07:07-07:23

...tak jsme vytvořili takovej průvod městem s tou vlajkou a šli jsme do muzea a tam byl ředitel, nějaký profesor Holý. No a sním jsme šli na tu půdu. Jenomže ta vlajka tam nepasovala, měla krátkou tyč.

07:35-7:36

Jsme ji namontovali na tu jednu mříž.

David: 6. května ráno vlajka na svém místě již nebyla. Pan Švelch se odmítal vzdát...

08:22 - 08:43

... si tý vlajky všiml náš profesor francouzštiny pan František Procházka a jemu se to nelíbilo. Tak šel do muzea. A ten pan Holý to byl taky jeho žák, my jsme byli taky jeho žáci, protože ten učil celý generace. Tak tu vlajku tam dali. Teda nějak společně.

09:02 – 09:07

Takže sušické gymnázium se postaralo o takovou akci – profesor a tři žáci.

Dominik: Odhalení tedy proběhlo s vlajkou USA, přesně jak si pan Švelch přál. Pak ale přišla doba normalizace. Při příštím výročí už se vlajka nevrátila a později zmizela i samotná deska.

08:44-08:52

Ta vlajka tam byla naposled a znovu v roce 89 to znamená po dalších dvaceti letech.

17:34-17:37

Pak ji někdy v noci v roce 70, aby to nikdo neviděl, tak ji sundali.

David: Čas plynul a v roce 1989 svitla naděje, že by se deska mohla opět vrátit. Pokud ještě existovala?

10:40-10:48

A teď jsme tu desku hledali... možná, že ji zničili. A my jsme ji náhodou našli, někde na radnici byla schovaná.

18:04-18:06

Byla schovaná někde na půdě.

Dominik: Od 22. prosince 1989 je původní deska již potřetí na svém místě. Samozřejmě, že si pan Švelch přeje, aby už to tak zůstalo, a proto klade na srdce dalším generacím toto:

04:47-04:56

Aby si ta generace vážila toho, co tady máme a aby dělala všechno proto, aby ten stav zůstal i do budoucna.